

Sygn. akt XII K 10/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wysokińska-Walczak

Protokolant: Tobiasz Deja

przy udziale Prokuratora: Stanisława Wieśniakowskiego

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2018 r.

sprawy **M. S.**, urodzonego (...) w W., syna R. i M. z domu R.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie o sygn. akt X K 1376/10, za czyn z art. 222 § 1 k.k., popełniony w dniu 19 listopada 2009 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie. Wyrok uprawomocnił się z dniem 09 czerwca 2010 r. W dniu 09 stycznia 2015 r. karę ograniczenia wolności wykonano w całości;

II. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 07 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 61/11, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie II AKa 284/11, za czyny:

a) z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k., popełniony w nocy z 26 na 27 listopada

2010 r., na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

b) z art. 222 § 1 k.k., popełniony w nocy z 26 na 27 listopada 2010 r., na karę 3

(trzech) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączone zostały kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierzona została kara łączna 3 (trzech) lat pozbawienia wolności. Wyrok uprawomocnił się z dniem 18 listopada 2011 r. Karę pozbawienia wolności wykonano w całości w okresie od 27 listopada 2010 r. do 27 listopada 2013 r.;

III. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 815/15, za czyn z art. 226 § 1 k.k., popełniony w dniu 07 sierpnia 2015 r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie. Wyrok uprawomocnił się z dniem 29 grudnia 2015 r. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 21 września 2016 r. w sprawie o sygn. akt IV Ko 1701/16 orzeczono wobec skazanego karę zastępczą 120 (stu dwudziestu) dni pozbawienia wolności za niewykonalną w całości karę ograniczenia wolności. Postanowienie uprawomocniło się z dniem 05 listopada 2016 r. Karę pozbawienia wolności wykonano w całości w okresie od 03 lutego 2017 r. do 01 czerwca 2017 r.;

IV. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 14 kwietnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt IV K 18/16, w zakresie kary utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 29 sierpnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt VI Ka 820/16,

za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 11 października 2015 r., na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, zobowiązano do zapłaty świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 zł. Wyrok uprawomocnił się z dniem 29 sierpnia 2016 r. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 06 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. akt IV Ko 2671/16 orzeczono wobec skazanego karę zastępczą 150 (stu pięćdziesięciu) dni pozbawienia wolności za niewykonaną w całości karę ograniczenia wolności. Postanowienie uprawomocniło się z dniem 07 marca 2017 r. Skazany odbywa zastępczą karę pozbawienia wolności od dnia 09 marca 2018 r. Przewidywany termin wykonania kary pozbawienia wolności określono do dnia 06 sierpnia 2018 r.;

V. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 15 września 2016 r. w sprawie o sygn. akt IV K 523/16, za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony w dniu 16 grudnia 2014 r., na karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie. Wyrok uprawomocnił się z dniem 23 września 2016 r. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 06 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. akt IV Ko 2667/16 orzeczono wobec skazanego karę zastępczą 75 (siedemdziesięciu pięciu) dni pozbawienia wolności za niewykonaną w całości karę ograniczenia wolności. Postanowienie uprawomocniło się z dniem 07 marca 2017 r. Karę pozbawienia wolności wykonano w całości w okresie od 26 grudnia 2017 r. do 09 marca 2018 r.;

VI. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 20 września 2016 r. w sprawie o sygn. akt IV K 166/16, za czyny:

a) z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 16 listopada 2015 r., na

karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

b) z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 16

listopada 2015 r., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączone zostały kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierzona została kara łączna 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok uprawomocnił się z dniem 21 października 2016 r. Karę pozbawienia wolności wykonano w całości w okresie od 01 czerwca 2017 r. do 26 grudnia 2017 r.;

VII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 29 września 2017 r. w sprawie o sygn. IV K 575/16, za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 07 lutego 2016 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat, orzeczono świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł, orzeczono o kosztach. Wyrok uprawomocnił się z dniem 08 listopada 2017 r. Kara pozbawienia wolności nie została wykonana, planowany termin jej wykonania określono na okres od 6 sierpnia 2018 r. do 31 stycznia 2019 r.

orzeka:

1. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 87 § 1 k.k. **łączy karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności**, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 14 kwietnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt IV K 18/16, w zakresie kary utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 29 sierpnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt VI Ka 820/16 i **karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 29 września 2017 r. w sprawie o sygn. IV K 575/16 i przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności, **wymierza skazanemu M. S. karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności**;

2. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie umarza postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego;

3. na podstawie 576 § 1 k.p.k. stwierdza, że w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

4. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:

- IV K 18/16 od 09 marca 2018 r. do 10 lipca 2018 r.,

- IV K 575/16 od 07 lutego 2016 do 08 lutego 2016 r.;

5. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych powiększoną o stawkę Vat tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

6. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia w całości skazanego M. S. od ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt XII K 10/18

UZASADNIENIE

W dniu 30 listopada 2017 r. do Sądu Okręgowego w Warszawie wpłynął wniosek M. S. o wydanie wyroku łącznego obejmującego wszystkiego jego skazania.

Na rozprawie w dniu 10 lipca 2018 r. Prokurator wniósł o połączenie kar wymierzonych skazanemu w sprawach, które obecnie są wykonywane i wymierzenie kary 9 miesięcy pozbawienia wolności. obrońca natomiast wniósł o połączenie dwóch wyroków i wymierzenie kary łącznej na zasadzie absorpcji oraz o zasądzenie kosztów obrony z urzędu.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego w niniejszej sprawie, Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił, co następuje:

M. S. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie** z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie **o sygn. akt X K 1376/10**, za czyn z art. 222 § 1 k.k., popełniony w dniu 19 listopada 2009 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie. Wyrok uprawomocnił się z dniem 09 czerwca 2010 r. W dniu 9 stycznia 2015 r. karę ograniczenia wolności wykonano w całości;

2. **Sądu Okręgowego w Warszawie** z dnia 7 czerwca 2011 r. w sprawie o **sygn. akt VIII K 61/11**, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie II AKa 284/11, za czyny:

a) z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k., popełniony w nocy z 26 na 27 listopada 2010 r., na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

b) z art. 222 § 1 k.k., popełniony w nocy z 26 na 27 listopada 2010 r., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączone zostały kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierzona została kara łączna 3 (trzech) lat pozbawienia wolności. Wyrok uprawomocnił się z dniem 18 listopada 2011 r. Karę pozbawienia wolności wykonano w całości w okresie od 27 listopada 2010 r. do 27 listopada 2013 r.;

2. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie** z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie o **sygn. akt IV K 815/15**, za czyn z art. 226 § 1 k.k., popełniony w dniu 7 sierpnia 2015 r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie. Wyrok uprawomocnił się z dniem 29 grudnia 2015 r. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 21 września 2016 r. w sprawie o sygn. akt IV Ko 1701/16 orzeczono wobec skazanego karę zastępczą 120 (stu dwudziestu) dni pozbawienia wolności za niewykonalną w

całości karę ograniczenia wolności. Postanowienie uprawomocniło się z dniem 05 listopada 2016 r. Karę pozbawienia wolności wykonano w całości w okresie od 03 lutego 2017 r. do 01 czerwca 2017 r.;

3. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie** z dnia 14 kwietnia 2016 r. w sprawie o **sygn. akt IV K 18/16**, w zakresie kary utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 29 sierpnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt VI Ka 820/16, za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 11 października 2015 r., na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, zobowiązano do zapłaty świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 zł. Wyrok uprawomocnił się z dniem 29 sierpnia 2016 r. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. akt IV Ko 2671/16 orzeczono wobec skazanego karę zastępczą 150 (stu pięćdziesięciu) dni pozbawienia wolności za niewykonaną w całości karę ograniczenia wolności. Postanowienie uprawomocniło się z dniem 7 marca 2017 r. Skazany odbywa zastępczą karę pozbawienia wolności od dnia 9 marca 2018 r.;

4. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie** z dnia 15 września 2016 r. w sprawie o **sygn. akt IV K 523/16**, za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony w dniu 16 grudnia 2014 r., na karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie. Wyrok uprawomocnił się z dniem 23 września 2016 r. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 06 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. akt IV Ko 2667/16 orzeczono wobec skazanego karę zastępczą 75 (siedemdziesięciu pięciu) dni pozbawienia wolności za niewykonaną w całości karę ograniczenia wolności. Postanowienie uprawomocniło się z dniem 7 marca 2017 r. Karę pozbawienia wolności wykonano w całości w okresie od 26 grudnia 2017 r. do 9 marca 2018 r.;

5. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie** z dnia 20 września 2016 r. w sprawie o **sygn. akt IV K 166/16**, za czyny:

a) z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 16 listopada 2015 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

b) z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 16 listopada 2015 r., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączone zostały kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierzona została kara łączna 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok uprawomocnił się z dniem 21 października 2016 r. Karę pozbawienia wolności wykonano w całości w okresie od 01 czerwca 2017 r. do 26 grudnia 2017 r.;

6. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie** z dnia 29 września 2017 r. w sprawie o **sygn. akt IV K 575/16**, za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 07 lutego 2016 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat, orzeczono świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł, orzeczono o kosztach. Wyrok uprawomocnił się z dniem 08 listopada 2017 r. Kara pozbawienia wolności nie została wykonana, planowany termin jej wykonania określono na okres od 6 sierpnia 2018 r. do 31 stycznia 2019 r.

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd oparł na podstawie akt w/w spraw, karty karnej (k. 8-10, 112-114), opinii o skazanym (k. 18-20), informacji o pobytach (k. 96-100) oraz informacji (...) (k.71-81).

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Z dniem 1 lipca 2015 r. weszła w życie nowela przepisów kodeksu karnego, która w sposób radykalny zmieniła regulacje odnoszące się do instytucji wyroku łącznego - zmiany uległy m.in. przepisy określające zasady łączenia kar. Ustawodawca odszedł od konstrukcji zbiegu przestępstw (dotychczasowy art. 85 k.k.) na rzecz zasady łączenia kar podlegających wykonaniu (art. 85 § 2 k.k. po nowelizacji).

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396), przepisów rozdziału IX w znowelizowanym z dniem 1 lipca 2015 r. kształcie, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie nowelizacji.

Podzielić należy pogląd Sądu Apelacyjnego w Katowicach, iż „w myśl art. 19 ust. 1 in fine noweli z dnia 20 lutego 2015 r., przepisy rozdziału IX w nowym brzmieniu mogą znaleźć zastosowanie do kar prawomocnie orzeczonych przed 1 lipca 2015 r. tylko wtedy gdy zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po tym dniu”. Oceny czy zachodzi potrzeba, o której mowa, należy oczywiście dokonywać według przepisów w nowym brzmieniu. Jeżeli zgodnie z tymi przepisami należałoby połączyć karę orzeczoną prawomocnie po 1 lipca 2015 r. z jedną, albo większą liczbą kar orzeczonych prawomocnie przed tą datą, wówczas należy na podstawie art. 4 § 1 k.k. rozstrzygnąć, czy stosować dalej przepisy rozdziału IX w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 9.06.2016 r., sygn. akt II AKa 190/16).

Wobec M. S. zapadło pięć prawomocnych wyroków, które zostały wydane po nowelizacji przepisów w zakresie wyroku łącznego, które weszły w życie dnia 1 lipca 2015 r. W związku z powyższym Sąd był zobligowany do zbadania czy zachodzą przesłanki do wydania wyroku łącznego wobec skazanego zarówno na „starych” jak i na obowiązujących przepisach.

W pierwszej kolejności, Sąd zbadał sytuację skazanego w omawianym zakresie na bazie przepisów sprzed nowelizacji.

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k., wydanie wyroku łącznego jest możliwe wówczas, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej wobec osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Warunki te określa przede wszystkim przepis art. 85 k.k., w myśl którego karę łączną orzeka się, jeśli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Zawarty w art. 85 k.k. zwrot: „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa. Oznacza to w szczególności, iż w sprawie o wydanie wyroku łącznego sąd nie jest uprawniony do łączenia kar zgodnie ze wskazaniem skazanego, ani też takich, które w danej konfiguracji są dla niego najkorzystniejsze, ale powinien brać pod uwagę, stosownie do materialnoprawnych regulacji art. 85 k.k., ciągi przestępstw pozostających w realnym zbiegu zamykane kolejnymi wyrokami skazującymi. Sąd działa w tym przedmiocie z urzędu, niezależnie od wniosku skazanego (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r., sygn. akt I KZP 36/04).

Natomiast w przypadku skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności (art. 87 k.p.k.)

Nadto należy wskazać, iż zgodnie ze starym stanem prawnym - treścią art. 92 k.k. - wydaniu wyroku łącznego nie stoi na przeszkodzie, że poszczególne kary wymierzone za należące do ciągu przestępstw lub zbiegające się przestępstwa zostały już w całości albo części wykonane.

Pierwszym chronologicznie wyrokiem wydanym wobec M. S. jest wyrok z dnia 19 maja 2010 r. sygn. akt X K 1376/10 (pkt 1). Przed tym wyrokiem w/w nie popełnił innych czynów, za które został skazany. Przed kolejnym chronologicznie wydanym wyrokiem w sprawie o sygn. akt VIII K 61/11 (pkt 2) a po wyroku w sprawie opisanej w pkt 1, skazany również nie popełnił innego przestępstwa.

Sąd nie dostrzegł możliwości utworzenia ciągu opartego na kolejnym wyroku w sprawie o sygn. IV K 815/15 (pkt 3) wydanym w dniu 26 listopada 2015 r. ponieważ ten wyrok (oraz kolejne) zostały wydane już po nowelizacji w zakresie przepisów dotyczących wyroku łącznego, zatem Sąd nie mógł zastosować „starego” stanu prawnego.

Mając na uwadze nowelizację kodeksu karnego obowiązującą od dnia 1 lipca 2015 r. Sąd zauważył możliwość wydania wyroku łącznego na obecnych przepisach.

Zgodnie z „nową” treścią art. 85 § 1 k.k. – jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Natomiast § 2 stanowi, że podstawą kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu (z zastrzeżeniem art. 89 k.k.) w całości lub w części kary lub kary łączne orzeczone za przestępstwa o którym mowa w § 1.

Jak wynika z akt częściowych oraz ze zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji dotyczącej odbytych przez M. S. orzeczonych wobec niego kar, skazany do chwili wydania wyroku łącznego w niniejszej sprawie nie odbył w całości bądź w części kar orzeczonych wyrokami w sprawach o sygn. akt IV K 18/16 (pkt 4) i IV K 575/16 (pkt 7). Mając powyższe na uwadze, zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami zaszły zatem przesłanki do utworzenia ciągu obejmującego kary orzeczone w/w wyrokami, co również nie zostało zakwestionowane przez prokuratora oraz obrońcę skazanego.

Wydając wyrok łączny, Sąd nie był zobligowany do analizy okoliczności, które wpłynęły na wysokość orzeczonych kar za poszczególne przestępstwa, jest natomiast zobowiązany do zbadania czy, a jeśli tak, to jaki ścisły związek podmiotowy i przedmiotowy zachodzi między czynami objętymi wyrokami opisanymi w punktach 4 i 7. Określając wymiar kary łącznej Sąd, przy uwzględnieniu zachowania skazanego po popełnieniu przestępstw, wcześniejszą i późniejszą karalność a także uwzględniając opinię z jednostki penitencjarnej, miał na uwadze, aby wymiar tej kary był tak wyważony, by orzeczona kara spełniła wobec wyżej wymienionego swój cel.

W opinii o skazanym przesłanej z Aresztu Śledczego w W. (...) wskazano, że z wywiadu środowiskowego z dnia 17 lutego 2017 r. wynika, iż skazany jest bezdzietnym kawalerem. Przed osadzeniem mieszkał z matką, pozostawał na jej utrzymaniu. Posiada wykształcenie średnie techniczne o kierunku mechanik samochodowy. W przeszłości pracował w zawodzie. Następnie został umieszczony w zakładzie karnym. Po opuszczeniu jednostki penitencjarnej nie podjął zatrudnienia, był zarejestrowany w Urzędzie Pracy. Od 17 roku życia przyjmował narkotyki, jest osobą uzależnioną od heroiny. Był uczestnikiem programu metadonowego. Jest osobą również nadużywającą alkoholu. Po odbyciu kary ma możliwość powrotu do miejsca zamieszkania. Miejscowej Policji znany jest z nadużywania alkoholu i zażywania narkotyków. Uprzednio przebywał w warunkach izolacji penitencjarnej jako skazany. Zachowanie oceniane było jako poprawne.

Odnosząc się do przebiegu procesu resocjalizacji i zachowania w izolacji w opinii wskazano, że do jednostki został doprowadzony w dniu 3 lutego 2017 r. podczas wykonywania kary pozbawienia wolności. Ponownie przetransportowany z ZK K. w dniu 12.05.2017 r. w związku z udziałem w czynnościach procesowych, w których występował w charakterze oskarżonego. Czynności zakończyły się. Zachowanie od początku pobytu oceniono jako właściwe. Dotychczas był pięciokrotnie nagrodzony regulaminowo, nie był karany dyscyplinarnie. Z uwagi na właściwe zachowanie decyzją komisji penitencjarnej z dnia 27.07.2017 r. skazany został skierowany do dalszego odbywania kary w zakładzie karnym typu półotwartego. Relacje ze współosadzonymi układa poprawnie, a wobec przełożonych stara się przyjmować postawę regulaminową. Z opinii psychologicznej wynika, iż skazany jest osobą uzależnioną od alkoholu. Wyraził zgodę na objęcie leczeniem odwykowym. Wyznaczono termin przyjęcia do oddziału terapeutycznego dla skazanych uzależnionych od alkoholu w AŚ W. (...) na dzień 28.06.2018 r. Jest objęty profilaktyką uzależnień. W dostępnych zajęciach kulturalno-oświatowych uczestniczy w obrębie jednostki penitencjarnej. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania. Stara się realizować wyznaczone zadania, nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Jest zatrudniony w tutejszej jednostce jako transportujący artykuły żywnościowe. Z obowiązków w miejscu pracy wywiązuje się w sposób właściwy. Do prac społecznych na rzecz oddziału mieszkalnego angażuje się. Kontakt w formie widzeń, korespondencji oraz rozmów telefonicznych utrzymuje z najbliższą rodziną. Jak podaje może liczyć na pomoc i wsparcie z ich strony. Na temat popełnionego przestępstwa wypowiada się krytycznie. Osadzony nie prezentował zachowań agresywnych oraz autoagresywnych. Nie stosowano względem opiniowanego środków przymusu bezpośredniego. Nie korzystał z zezwoleń na czasowe opuszczenie

jednostki. Nie był uczestnikiem zdarzeń mogących wystąpić w służbie. Podsumowując, zachowanie M. S. ogólnie oceniono na właściwe.

Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi między osądzonymi czynami, przy czym relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski jest związek przedmiotowo - podmiotowy łączący te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 9 maja 2001 r., sygn. akt II AKa 63/01). Zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem, przez związek przedmiotowo – podmiotowy przyjmuje się podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich (vide: wyrok Sadu Apelacyjnego w Krakowie z 2 lipca 1992 r., sygn. akt II AKr 117/92).

Sąd Okręgowy przy wymiarze kary łącznej miał na względzie cele prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej, zaś popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzeczeniem surowej kary łącznej. Zdaniem Sądu celowym jest aby sprawca kilku czynów, odczuł kary wymierzone za ich popełnienie.

M. S. - biorąc pod uwagę czyny objęte przedmiotowym wyrokiem łącznym – na przestrzeni ok. 4 miesięcy popełnił 2 przestępstwa, za które został skazany dwoma wyrokami. Rozpiętość czasowa ich popełniona nie jest zatem znaczna. Czyny popełnione przez skazanego godzą w to samo dobro prawem chronione – przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w związku z przestępstwem przeciwko wymiarowi sprawiedliwości. Faktem jest, że skazany posiada ogólnie dobrą opinię z Aresztu Śledczego, niemniej jednak należy wskazać, że nawet prawidłowe zachowanie podczas okresu izolacji nie obliguje Sądu do złagodzenia w wyroku łącznym wymiaru kary. Pozytywne postępowanie i postawa powinny bowiem być standardem. Zdaniem Sądu M. S. przebywając na wolności nie jest osobą przestrzegającą porządku prawnego. Świadczą o tym przestępstwa jakich się dopuścił – wielokrotnie popełnił czyny z art. 178 a § 1 k.k. dodatkowo również w zw. z art. 244 k.k. tj. w czasie obowiązywania wobec niego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Zachowaniem takim skazany poważnie naraził nie tylko własne życie ale także innych osób. Powyższe - zdaniem Sądu - pomimo biskości przedmiotowo-podmiotowej i czasowej popełnionych czynów oraz dobrej opinii z jednostki penitencjarnej przemówiło za uznaniem, że skazany nie zasługiwał na wymierzenie mu kary przy zastosowaniu pełnej absorpcji. Niemniej jednak brak jest również nadzwyczajnej sytuacji procesowej i potrzeb w zakresie prewencji szczególnej i ogólnej - uzasadniającej wymierzenie w/w kary łącznej na zasadzie kumulacji.

Na marginesie należy wskazać, że kara łączna w wyroku łącznym nie musi tworzyć sytuacji korzystniejszej dla skazanego od istniejącej, nim zostanie orzeczona (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 15 stycznia 2009r., sygn. akt II AKa 207/08, wyrok z dnia 4 października 2000 r., sygn. akt II AKa 175/00). Zgodnie z poglądem przyjętym w doktrynie i orzecnictwie, kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej sprawcy w okresie czasu objętym skazaniami. Ma likwidować swoistą konkurencję kar w postępowaniu wykonawczym wynikłą z kilkakrotnych skazań. Nie jest to sposób na premię dla sprawcy większej liczby przestępstw (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 listopada 2008 r., sygn. akt II AKa 198/08).

Z treści art. 86 § 1 k.k. wynika, że Sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy nie przekraczając 20 lat pozbawienia wolności. Również na stanie prawnym obowiązującym po dniu 1 lipca 2015 r. przy połączeniu w wyroku łącznym kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. Mając powyższe na uwadze Sąd, określając rozmiar kary łącznej pozbawienia wolności utworzonego ciągu (pkt 4 i 7), miał na względzie najwyższą z kar w sprawach (tj. 6 miesięcy pozbawienia wolności), sumę kar za poszczególne czyny objęte tym ciągiem oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności skazanego w w/w sprawach.

Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności, Sąd doszedł do przekonania, iż adekwatne będzie wymierzenie skazanemu kary 8 miesięcy pozbawienia wolności. Należy w tym miejscu wskazać, że pomimo orzeczenia kary bezwzględnej

pozbawienia wolności, nie pogorszyła się sytuacja skazanego tym bardziej, że kara ograniczenia wolności orzeczona wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 18/16 i tak została zamieniona na karę zastępczą pozbawienia wolności w wymiarze 75 dni a jej odbywanie skazany skończy 6 sierpnia 2018 r.

Zdaniem Sądu wymierzona kara łączna stanowić będzie prawidłową i całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą oraz celową – z punktu widzenia prewencyjnego – reakcją na popełnione przez niego czyny. Tak orzeczona kary łączna odzwierciedla dyrektywy wymiaru kary łącznej w odniesieniu do poczynionych ustaleń dotyczących M. S., a jednocześnie jest w stanie najpełniej osiągnąć swój cel.

Nadto na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności skazanego w sprawach opisanych w pkt 4 i 7 - objętych niniejszym wyrokiem łącznym.

O kosztach obrony z urzędu Sąd orzekł w oparciu o art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. i zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z kwotę 240 złotych plus VAT – tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu skazanego, a na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.